

Parksepa Keskkooli kunstõpetuse õpetaja Virve Rütli koos kunstiringi õpilaste Maili Kimaski (keskel) ja Karin Laanejõega (vasakul).

ERAKOGU

Haldja jälgedes...

See, kes satub esmakordselt Parksepa Keskkooli, jääb juba fuajees imestunult seisma maast laeni ulatuva „kujutise” ees. Käsi kokku lüües tehakse siis kindlasti täisring ümber selle kaunitari ja veendutakse, et viimane kannab uhket lillekobaraga kübarat, lillelist vööd ja kaharat seelikut. Seda iludust tuleks vaadata veel mitu korda, aga juhataks teid parem otse trepist üles avarasse koridori. Kunstinäitus aknal? Õpilaste tööd on väljapanekut väärt — igas väikeses raamis on pilt, mille loomiseks on antud parim.

Kui nüüd otse jälle trepist alla minna, jõuame kohta, mida tahaks kindlasti igauhele näidata. Vaevalt, sellist eksootilist nurgakest üheski teises koolis on. Kõige ehtsama kiviklibu sisse on pandud kaktused kasvama. Seintel aga on jälle joonistused, erinevas pikkuses ja laiuses raamitud pildid. Üle sööklaukse vaadates näed laudadel kuivlilli, mis puutumata ja räsimate laudadel püsivad.

Keegi on siin haldja kombel liikudes jätnud jälgi, mida ei väsi imetlemast. On tehtu taga ehk mõni osav kunstnik või lilleseadja? Kõige õigem on seda küsida Parksepa Keskkooli

kunstõpetuse õpetajalt Virve Rütli. Ja selliselt küsides olete tabanud kümnesse.

Kunstõpetus on neid õppeaineid, kus nõuda ja peale sundida ei saa. Sellest ainest ei pea aru saama, seda peab läbi elama. Kõik tuleb nii, nagu on loodud. Kunstõpetus on hinge- hoid, mis annab loomingus osalejale lootust ja rõõmu. See on tasakaalustatud ja ehtne otse- seside õpilase ja õpetaja vahel.

Õpetaja Virve Rütli tugevaks küljeks pean seda, et tema tunnist saab kokku kunstinäituse. Ja kõikide tööd leiavad tunnustust. Ka need, mis ehk nii silmapaistvalt ilusad polegi.

Aga vaatamist väärt olgu iga kätetöö!

Virvel on kindlasti oma suhe ja läbisaamine loodusega. See on tema hingesaladus. Rahulik ja enesesse vaatav kolleeg, kes aina ilu toodab, ei ole halb inimene. Nii arvavad ka õpilased. Virve ise kurdab, et üks puudus tal ometi on: mis koolis hingel, see pakitseb kodus edasi. See on ametihaigus, millest paljud õpetajad lahti ei saagi.

Virve Rütli juhendatud kunstiring ei anna endast märku mitte ainult kõkkuvõtvate näitustega õppeaasta lõpus, kunstõpetuse õpetaja juhendusel loodud pilte ja lillekompositsioone on näha terve aasta.

„Me kanname endaga kaasas kahekordset ilu, üks ilu on nähtav riietus, teine aga jääb paraku märkamata sissepoole. Hindame kindlasti viimast ja teisejärguliseks jääb esimene,” arvab Virve Rütli.

EVE KULLAMAA